

James Jacques Bondy, Loydi erasekretär	Agaton Lüdtg.
Ameerika saadik	Teodor Krull.
Edith Rockefeller	Marta Runge.
Maud Carnegie	Fritsi Raik.
Daisy Vanderbilt	Hella Jurikson.
Lilian Ford	"Young Lady Clubi" liikmed
Dolly Astor	Antonina Kusminina.
Gladys Morgan	Amanda Juht.
Saladuslik võõras	Jonny Krodo.
Thanyi, „Grill Americani“ direktor Budapestis	Hugo Laur.
Kuppi Mihaly, mustlasprimas	Joseph Pirchan.
Kompoty, tlemkellner	Ants Jõgi.
Groom	Edmund Valter.
Bobby, saxofoni neeger	Arved Kapet.
Soujou	Elinor Aren.
Loulou	Linda Lepik.

Katalsed, õukond, teenrid, paazid, kellnerid, giniid, noored Moreenia printsid (lapsed)

jazz-bandi liikmed.

The Murphy-band „Estonia“ valgest saalist.

Tegevuspaik: Eelmäng — „Grill American“ Budapestis.

I vaatus — Silvaaria printsi kuninglik loss.

II vaatus — Mary Loydi lossis.

Järelmäng — „Grill American“ Budapestis.

Mänguaeg: Olevik.

Algus kell 1/2 8 õhtul.

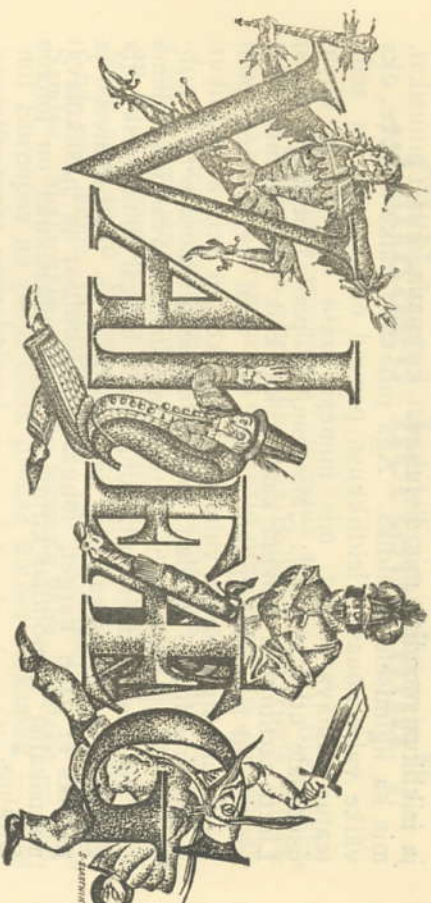
Märkus: 1) Tagastoodud pilettide hind võetakse arvesse ainult siis, kui odavam pilett kallima hinnalise vastu vahetatakse

2) Saalis, lahutus- ja piletolekoju ruumides on suitsetamine keelatud. Suitsetajaid palutakse ainult suitsetamiseks määratud ruume tarritada, mis alimisel korral ehitatud juures.

Korraldajate teenistuses olevatel ametnikudel on eeskiri, korraldajate tähelepanu sellele korraldusele juhtida, mille alla peavad pühitakse.

3) Ettekande ajal on saali üksed kinni.

Juhatus.

Emmerich Kálmán.

Nõnda nimetatud „Viini tantsopereti“ meistriest on praegusel ajal kahtlemata kõige silmapaistavam ungarlane Emmerich Kálmán. Sündinud 1882 Siófokis, õppinud Budapesti ma-akadeemias, kus ta juba 1907 mõne tõsisema töö eest sai Budapesti linna auhinna, on ta senini kergema lavamuusika alal loonud terve rea teoseid, milledele ilmakuulsus. Mainitagu neist vaid „Silvat“, „Hollandlannat“, „Badeeri“, „Marizat“ — need kõik on meigi mängukavas alati kuulunud kõige menukamate hulka ja seda mitte ainult sellepärast, et nad toovad uhkeid ja kirevaid lavapilte, vaid esimesel joonel just sellepärast, et nende muusikas peale hariliku operetliku kerguse ja viisrikkuse on seda jumaliku sädet, mis süttib ja oma kõrgema tasapinnaga suudab rahuldada nõuudlikumatki maitset.

Kálmán on algusest peale püüdnud opereti kunstilise tasapinna tõstmise poole. „Ma olen katsunud, — kirjutab ta ise kusagil, — oma operetis tantsu pisut tagaplaanile nihutada ja selle eest oma lõbusks rohkem musitseerida; edasi tahan ma koortele mida viimastel aastatel on enamasti tarvitatud vaid abiks ja täiteks, suuremaid tlesandeid määrata. Eeskujuna pakus mulle selleks meie klassiline operet, milles koor tegevusest suurel määral osa võtab ja mitte ainult selleks olemas ei ole, et finaalides „Haa“ ja „Ah“ laulda“. Ühes teises kohas ütleb ta: „Minu arust ei ole sugugi nii kerge, muusikat kirjutada, mis inimestele kõrvadesse tungiks. Mõne sümfooniaga võib ju küll teatud tähtsuse esile panna, mida ei omata; misugusel puhul kõneldakse harilikult omapärasusest